

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 2. Maia V. S. ROKU 1808.

WILNO VS. d. 2 Maia. Rząd Gubernski Wileński uwiadamia Obywateli, że z rozporządzenia J.W. Ministra wojennego Obywatelskie podwody dla przechodzących półków, nie powinny być ani potrzebowane ani dawane; referując się do wymienionego rozporządzenia JO Xże Jmość Kurakin Minister wewnętrznych interessow dał znać zastępującemu miejsce tutejszego cywilnego Gubernatora, że Jego Imperatorska Mość raczy mieć szczególną na ten obiekt baczność, i że najmniejsze odstępienie od tego postanowienia zciągnąć może na zwierzchność Guberniową uwagę; zatym obowiązkiem będzie cywilnego Gubernatora dostrzegać aby w czasie przechodu przez powierzona jemu Gubernią półków nie były dla nich dawane Obywatelskie podwody, w reszcie ma być okazywana przechodzącym wojskowym kommandom wszelka od cywilney zwierzchności zależąca prawna pomoc. O czym od Rządu Gubernskiego Wileńskiego stosowne do Ziemskich i Miejskich Policiow posłane Ukazy. Apryla 30 dnia 1808 Roku.

S. PETERSBURG VS. d. 18 Kwietnia. GM artylleryi Jlin zarządzać będzie prowiantskim składem w Petersburgu GM. Bucholc kommandantem artylleryi garnizonowej Kiiowskiej, iakoteż parków zapasnych w Kiiowie i Połonnym. Półkownik Nikitin kommandantem 9 brýgady artylleryi. Półkownik Gren ma zarządzać składem Kommissoryatskim w Petersburgu. Niektórzy obywatele Gubernii Chersońskiej przed 20 i 30 lat otrzymali w kraju Noworossyiskim rozmaite grunta, na których ponieśli wieloraki wydatek dla zaprowadzenia gospodarstwa, poczytując one za swoją własność nie doczesną lecz wieczną; gdy zaś w skarbowych wioskach okazał się niedostatek gruntu w miarę liczby dusz osiadłych, rząd zamyslał dopełnić odbierając ową ziemię nadaną szlachcie. J. J. Mość przychylając się do proźby sobie podanej grunta owe za własność wieczną przyznać rozkazał. Właścicielom gruntów między Dniestrem i Bogiem nadanych z obowiązkiem uprawienia ich w przeciągu lat 4, termin jeszcze do lat 3 jest przedłużony.

Francuzkiej służby Półkownik Orfengo przyjęty z równą rangą do Rossyiskiej. GM. artylleryi Poletajew uwalnia się od służby z pensją całej gaży. Stanu Sekretarz Molczanow otrzymał order S. Włodzimierza 2 klasy. Po wydaném oświadczeniu zawierającym przyczyny zerwania połoju z Anglią, i przerwaniu kupieckich związków z tym narodem rozkazano. 1. Wszelkie Angielskich rękodziel towary, do iakiegokolwiek narodu należące, na morzu zdobyte, czyliż znajdu-

jące się w drugich krajach, nie mogą być przywożone do Rossyi morzem ani drogą lądową. 2. Rossyiskie okręta w Anglii będące przychodzić mają bez żadnego ładunku. 3. Jeśliby Angielskie towary były przyprowadzone do iakiego portu lub granicy lądowej, mają być odesłane nazad z portów w 2 tygodnie, z komor lądowych w 3 dni do najbliższego z miast zagranicznych. W mieście Odessie postanowiony jest sąd handlowy.

Batalion leibgwardyi Milicyiskiej nazywać się będzie gwardyą Finlandzką. Kammerjunker Graf S. Priest będzie Prezydentem sądu handlowego w Odessie. Doktor Medicyny Stoffergeren zostal leib Medykiem z gażą 4 t. rubli. Kammerjunkrowie X. Sanguszko i Jabłonowski uwolnieni od służby z rangą Kammerherów. Byley służby Polskiej Półkownik Sosnowski zostal kammerjunkerem. Otrzymali ordery. GM. Eugeneard kommandant milicyi Kazanskiej S. Anny 2 klasy. GM. Pozniakow kommandant milicyi Orłowskiej, S. Anny 2 klasy. Nadworny konsyliarz Szczerbakow S. Anny 2 klasy. Nadworny konsyliarz Warwacy S. Włodzimierza 4 klasy. Biskup Mohilewski i Witebski Barlaam zostal cy Biskupem. Nadworny konsyliarz Protasiew order S. Anny 2 klasy. Nadworny konsyliarz Brusilow S. Włodzimierza 4 klasy; i konsyliarz kolleski Sitnikow.

Za najwyższym rozkazem Minister sprawiedliwości X. Łopuchin donosi obywatelowi Mohilewskiemu Borodiczowi proszącemu o przejrzenie sprawy jego o majątność Taranow z Zienkowieza mi zamiast Mohilewskiego w sądzie powiatowym Staro Bychowskim, w przypadku zaś apellacyi o przeniesienie dzieła w sąd główny Miński; proźba nie przyjęta.

GM. Raiewski i Konownicin dystyngwujący się w zaięciu Finlandyi zostają GL. Multański X. Ypsilanti będzie kornetem w kawalergwardzkim półku. Szef Tiraspolskiego półku dragonii Półkownik Bielski uwalnia się od służby z rangą GM. i mundurem GL. Raiewski będzie naczelnikiem dywizyi 21 zastępując miejsce chorego X. Bagrationa. J. J. Mość oświadczył najwyższe ukontentowanie dystyngwującym się przy zaięciu Finlandyi. GM. Gawro, Półkownikowi Erikson, Wulcz, Wadkowskiemu, Podpółkownikowi Fridericci, Majorowi Neidhart, i wielu innym Officyerom.

Dla prędszego spraw odbywania, w kryminalnych departamentach Senatu 5 i 6 liczbę Officyalistów pomnożono po 29 osob; przekładając potrzebę tego pomnożenia Minister sprawiedliwości donosił Monarsze, iż od r. 1802 do 1805 weszło spraw kryminalnych 1789, z których odsądzono

1524; od r. zaś 1805 do 1808 weszło tychże spraw do Senatu 2958, odsądzono 1845.

LONDYN d. 2 Kwietnia. Biega pogłoska, że między Angielską flotą Admirala Strachan i eskadrą Hiszpańską, która z Carthageny pod żagle wyszła d. 10 Marca, było krwawe spotkanie blisko portu pomienionego w d. 11, po długiej bitwie i krwawej nasi odnieść mieli zwycięstwo zabierając 9 nieprzyjacielskich okrętów; lecz tryumfujący Strachan życie stracił iak Nelson w Trafalgar; ta powieść mało podobna jest do prawdy; ponieważ wiemy że Strachan blisko Brestu krążący poszedł nie do cieśniny Gibraltarskiej, lecz do wysp Zielonego przygórka, gdzie widziano płynącego Admirala Lallemant z eskadrą Rochefortską. To pewnieyszą, iż na morzu śródziemnym Francuzi i Hiszpani dziś mają w kilku miejscach mniejsze lub większe eskadry, których wyprowadzenia celem jest naiechanie Sycylii; przeto Lord Collingwood zgromadził Angielskie okręta po Adryatyckiej odnodze i Archipelagu Greckim rozrzucone, chcąc zamysły przeciwników zniszczyć; ztamtąd spodziewamy się wkrótce odebrać ważniejsze doniesienia.

Gdy tym sposobem Brytania W. posilkuie Ferdynanda 4, nie zapomina o drugim zprzymierzeniu Gustawie Adolfie. Pisma nasze ogłosiły umowę ostatecznie zawartą d. 8 lutego między narodem naszym i koroną Szwedzką dla wzajemnej obrony. W 1 warunku Jerzy 3 obiecuje płacić rocznie million 200 t. Sterlingów, przesyłając każdego miesiąca po 100 t. do Gothemburga; co zaczynać się powinno w styczniu. W 2 warunku Gustaw Adolf przyjmuie na siebie obowiązek zgromadzenia potęgi lądowej Szwedzkiej i uzbroienia floty galerney, które Anglików potęgą wsparte miały dokazywać przeciw nieprzyjaciółom z narodów. Warunek 3 zapowiada, że Monarcha Szwedzki nie jest mocen zawierać pokoy, zawieszenie broni, obierać obojętność bez zezwolenia zprzymierzeńców; to samo nawzajem uczyni Jerzy 3 dla Gustawa Adolfa. W ostatnim warunku czas 6 tygodni zamierza się do ratyfikacyi. Umowę podpisali w Stockholmie poseł Angielski Thornton i Minister Szwedzki Ehrenheim. Jaką zaś pomoc Brytania W. Gustawowi Adolfowi dawać powinna w nagłej potrzebie wysyłając na morza północne flotę swoją i woyska lądowe, artykuły oddzielne i tajemne opisują.

Te ostatnie podobno chce dziś rząd Angielski wykonać, posyłając ku brzegom Szwedzkim i Duńskim cały legion Hannowerski, 6 t. żołnierza z gwardyi Królewskiej wybranego, wiele regimentów pieszych Irlandzkich i Szkockich, które mężstwem najbardziej słyną, naostatek niemało półków konnych mianowicie lekkiej jazdy. Tey armii komendę najwyższą mieć będzie G. Lord Catchart dobytciem Coppenhagi u nas wstawiony; pod nim służą Generałowie Moore, Baird, Wellesley, Diot, Cotton, i wielu innych. Lądową siłę wspierać będzie flotta; nie wiemy iak wiele mniejszych i większych okrętów zbroynych dawniej Admiralicja przesyłała do portów Szwedzkich,

brzegów Duńskich i Sundu; to pewna że Admirale Saumarez i Hood płyną teraz na północne morza; pierwszy flagę zawiesił na okręcie Victory od 110 armat, na którym zwycięzca Nelson życie ztracił pod Trafalgar; za nim wyszły z Portsmouth i Plymouth Mars, Orion, Triumph, Edgar Centaur, Implacable od 74, Polyphemus od 64, wiele fregat, korwet, bombardyerskich statków, eskadrę zmocni rząd okrętami stojącemi w Yarmouth i Dunes, ile tych można będzie oderwać od floty, która pilnować musi Hollenderskich portów.

Handlu Angielskiego upadek dotąd iest nie znaczny; z regestrów złożonych w Parlamencie widzimy, że w r. 1806 wyprowadzono z Brytanii W. za granicę towary za 44 milliony Sterlingów, r. 1807 za 40 millionów tylko. Umarł ieden z najstarszych Admiratów naszych Rainier, który długo kommanderował na morzu wschodnio Indyjskiem. W izbie niższej Reprezentant Folstone ponowił propozycją Addingtona przez Parów odrzuconą, ażeby Admiralicja w całości zachowała flotę Duńską, której powrót ma być głównym warunkiem pokoju przyszłego z Mocarstwami; wspierał wniosek Wilberforce z Oppozycją; odrzucili Ministrowie większością głosów 105 przeciw 44. Obywatele miasta Manchester i okoliczni w liczbie 35 t. prozbę podali wołając o pokoy; przeciwnie Londyn przez Lorda Maira i deputatów oświadcza dziś Królowi największą gotowość czynienia wszelkich ofiar na obronę oyczyzny. G. Stuart wyjechał do Malty, gdzie przyioł najwyższą komendę woysk lądowych. Oppozycja w obu izbach Parlamentowych zarzuciła Ministrom, iż nieprzyzwoicie odwołali morską i lądową potęgę z Selandyi, opuścili Coppenhagę, które zatrzymując dziś naród Angielski miałby większą zrzeczność posilkowania Szwedów, szkody Mocarstwom nieprzyjaznym. Odpowiedź krótka, że tak czynić kazała Kapitulacya z Duńczykami podpisana przez Admirala Gambier i Lorda Catchart.

D. 17 Marca izba niższa wysłuchawszy pisma Królewskiego które czytał Minister Canning, iednogłośnie pozwoliła na płacenie Królowi Szwedzkiemu posilkow pieniężnych; sami tylko Reprezentanci Whitbread, Petty, Ponsonby przeciwni byli; ostatni przepowiadał, że te pieniądze przyniosą zgubę Gustawowi Adolfowi. Z Amerykanami nie są podziśdzien ułatwione trudności; Rta iak słyhać, widząc nieprzełamane dla handlu swego przeszkody od wojujących Mocarstw, gdy W. Brytania żeglarzom obojętnym do portów Europejskich zawiać nie pozwala bez rewizyi i cła opłaty narodowi na morzach panującemu, Francya zaś konfiskuje statki rewidowane przez Anglików; uradziła nakoniec żadnego handlu i kupieckiej komunikacyi nie mieć z nikim do pewnego czasu, porty swoje zamknąć wszystkim bez wyłączenia przychodniom; żeglarzom Republikant-skim zabronić udawania się do obcych krajów, ażeby tym sposobem przynajmniej uniknęła urazy Mocarstw wojujących, uwolniła się od potrze-

by wojowania, statki zaś swoje i maytków zachowała w całości na czas pomysłniejszy, gdy Francya z Anglią pokoy podpisze, albo warunki ogłosi dla obojętnych żeglarzów dogodniejsze. Powiadają że Prezydent Jefferson oświadczył ziomkom, iż jeżeli przy tej nawet ostrożności RPTa nie uniknie wojny, on jest gotów urząd swój zatrzymać na czas dalszy. To niewątpliwa, że Pinkney został posłem Amerykańskim ogłoszony przy dworze Londyńskim.

MADRID d. 5 Kwietnia. Nie widząc jeszcze końca rewolucyi naszej, zbieramy ważniejsze przypadki zdarzone od początku oney po dziś dzień. Gdy jeszcze W. X. Berg i Clivii Murat w Burgos bawił, rząd Hiszpański do niego wysłał Officyera dostojnego dla umówienia się i naznaczenia czasu, kiedy i jakim sposobem Namiestnik Imperatora Francuzkiego ma wkroczyć do Madritu. Ten posłaniec donosił z Buitrago, że W. X. oświadczył przed nim, iako nie ma rozkazu wchodzić do stolicy Hiszpańskiej, lecz spodziewa się odebrać za godzin kilka; co gdy się stanie, donieść o wszystkiém nie zaniedba rządowi, a jeżeli wypadnie konieczna już potrzeba ciągnąć przez Madrid, nie wprzód to uczyni woysko Francuzkie, aż o tém uwiadomiwszy rząd krainowy z nim zrobi pewną umowę. W. X. iść musi do Cadix, więc nad kilka dni bawić nie może w stolicy; stanowszy w miasteczku S. Augustyna osądzi, potrzeba iest lub nie ażeby niektóre półki jego weszły do Madritu; w tenczas dzień wkroczenia naznaczy; na témże miejscu obiawi niewiadome dotąd zamiary Napoleona Imperatora, które bez wątpienia dążą do pożytku i dobra Hiszpanii; Monarcha Francuzki sam osobiście ma przybyć do narodu zprzymierzonego za dni kilkanaście naydaley; prosi przeto W. X. ażeby z pośpiechém iak naywiększym przygotowano żywność, furaz, wozy od Buitrago do S. Augustyna, iakoteż inne rzeczy woyskom Francuzkim potrzebne. Naostatek ma nadzieję, że w każdym przypadku stolicę Madrid znajdzie uspokojoną, pragnąc gorąco, ażeby iemu wolno było czynić i postępować bez przeszkody, stosownie do chęci swego Monarchy, bez naruszenia umów iakie sam zawrzeć może z Królem Katolickim czyliież osobami od niego umocowanemi. Taką odpowiedź rząd Hiszpański odebrawszy rozkaz przesłał do wszystkich prowincyi, ażeby ciągnących Francuzów iak naylepiey przyimowano, dostarczając rzeczy potrzebne.

Ferdynand 7 przywracając stolicy spokoyność, rozkazał dzienne i nocne wysyłać strażę, których powinnością iest rozpędzać lud zgromadzony po rynkach i ulicach. Trunków żadnych nie wolno przedawać po godzinie 8 wieczorem. Gospodarze, panowie, rzemieślnicy czeladź swoją trzymać powinni w pracowitości, nie pozwalając wybiegać z domów i mieszać się w tłumie, dając sami dobry przykład posłuszeństwa prawu i urzędowi pod boiaźnią osobistej kary. W drugim edykcie Król nowy pochwała obywatelów Madritu, że mile przyieli woyska Francuzkie; lecz razém uagania szczupłą liczbę złe myślących, którzy usiłowali poró-

zić dwa narody zprzymierzone; ci ponieważ do złości pobudkę wyczerpneli z fałszywych domysłów o tajemnych zamiarach Imperatora Napoleona, Ferdynand 7 zaklina poddanych ażeby wszelką boiaźń zkładając ufali czystym chęciom zprzymierzeńca, który iedno rozumie z rządem Hiszpańskim; nie tylko albowiem Francuzi nie mają zamysłów nieprzyjaznych naiechania i zabrania prowincyi naszych, owszem przyszli iedynie dla wykonania dzieł wielkich łącznie z Królem Katolickim przeciw nieprzyjacielowi powszechnemu lądowey Europy.

W trzecim edykcie Król wzywa wszystkich obywatelów, ażeby wiedzący o summach, sprzętach, kleynotach, ruchomym i gruntowym majątku X. Pokoiu, donosili o tém konsyliarzom koronnym; nie chcący tego czynić, bardziey ieszcze tążący własność owego człowieka surowey kary legać się powinni. Słychać że w pałacach Don Godoi znaleziono więcey 25 millionów piastrow gotowizny; co iесли iest prawdą, ta summa będzie potężném zasileniem dla skarbu publicznego, który iest zupełnie wyniszczony, i niema nadziei nawet żeby mógł być rychło napełniony w okolicznościach teraznieyszych, gdy komunikacye z nowym światem są przecięte od Anglików, a Peruaniańskie i Mexykańskie skarby od r. 1804 do Europy nie przychodzą przez morza zamknięte.

O przyszłym losie Hiszpanii pewnego nie donieść nie możemy, nie wiedząc jeszcze sami od nam wątpliwe okoliczności zdarzą. Słychać że część znaczna północnych prowincyi Króla Katolickiego będzie przyłączona do Francyi; nam zaś w zamianie dane będą prowincye Portugalskie. Już przednieysze miasta Biscaili, Nawarry, Arragonii, Catalonii są w ręku zprzymierzeńców; słychać iż wkrótce miasta pierwsze w narodzie Toledo, Valencia, Murcia, Alicante, Malaga, Grenada, Carthagena, Sewilla, Cadix, przyjmą załogi Francuzkie; już albowiem dywizye G. Duhesme i Lecchi z Catalonii do Valencyi i Carthageny pośpieszają, równie iak G. Dupont z okolic naszych do Toledu i Andaluzyi. W powszechności mówiąc obróty wielkie widzimy w obozach zprzymierzonych; z armią Portugalską G. Junot częsta komunikacya, w strażach ostrożność nadzwyczajna. Imperator Napoleon oczekiwany niecierpliwie. Ferdynand 7 zawczora ustępując naleganiu i żądzy powszechney obywatelów stolicy pokazał się w Pardo na koniu; obecność jego sprawiła ra dość niezmierną, i wesołe okrzyki napełniały powietrze. Rozkazał wypłacić pensye dawno w skarbie zaległe Officyerom uwolnionym od służby, pomarłym wdowom i sierotom; co natychmiast wykonano.

Upadek X. Pokoiu radość powszechną sprawił w całej Monarchii Hiszpańskiej; o tém upewniły nas doniesienia z wielu celnieyszych miast przysłane, między innemi z Salamanki, gdzie tążące osob rozmaitego wieku, płci, i stanu słysząc o zaszyłych odmianach w Madricie tańcowały na rynkach; bito w dzwony, pisma uszczypliwe przeciw nieszczęśliwemu rozrzucono publicznie. Tym

czasem w samej stolicy nie wiadomo gdzie się znajdzie teraz, i jakiego losu spodziewać się powinien. Niedawno tedy przejeżdżał do Lizbony Lagarde wyznaczony Ministrem policyi.

PARYŻ d. 16 kwietnia. Po zamknięciu Amerykańskich portów na rozkaz Kongressu, produkta krajowe cenę ztraciły zupełnie; mnóstwo ich wielkie zgotowali wcześniej kupcy mając wyprawać za granicę; co gdy być nie może, przychodzą do rozpaczki prawie. Słychać że rząd odkrył w Philadelfii zpisek zklejony na zgubę Rptey, szczegóły dzieła niewiadome, tylko mówią, że wygnanie G. Moreau jest uwikłany; Prezydent miał go aresztować, czekamy jednak urzędowych o tem doniesień. Wszystkie prowincje do związku Amerykańskiego wchodzące milicyą zwołały, uzbroiły, ćwiczą na wzór woysk regularnych; ani wątpimy; że Rpta może podbić osady Angielskie z nią graniczące, jeżeli zapali się wojna.

Królowa Neapolitanska przybyła do stolicy państwa swego. Nie tylko we Francyi ależ w departamentach Piemontskich na wielu miejscach czuliśmy trzęsienie ziemi, mniej albo więcej szkodliwe; w niektórych wsiach, miasteczkach i miastach obywatele opuściwszy domy swoje rozbiegli się na pola, i nie chcą do własności powracać, dopóki nieustaną wstrząśnienia zbyt często powtarzane, gdyż ich w krótkim czasie 75 liczone.

Napoleon zabawił w Bordeaux dłużej niż rozumiano, ponieważ znajdował się jeszcze w tém miejscu do d. 12, w którym jego małżonka wiażd uroczyście odprawiła. Tymczasem woyska Francuzkie, Szwajcarskie, Włoskie, &c nie przestają marszem nagłym do Hiszpanii pośpieszać; mówią, że gdy część ich zastępować będzie miasta przedniejsze spokojność utrzymując, inne pociągną do Gibraltaru, i szturmować zaczną twierdzę niedobyta, o czém jednak wątpią niektórzy. O wyprawie Afrykańskiej mówić już przestano, zwłaszcza po zawartej ugodzie z Algierskim Deiem; dziś jest nadzieja, że za sprawą tego rządcy Angielskie woyska i flotty bawiące na morzu śródziemnym przestaną być opatrwane w żywność na brzegach Afryki północnej.

9 Francuzkich jeńców z niewoli Angielskiej powróciło do oyczyzny; zamknięci w Portsmouth na batteryi pływającej, uyrzeli statek blisko niesfory, z więzienia wyszli, wpław przybyli, opalowali, na otwarte morze wypłyneli niepostrzeżeni; niosł statek po kilkadniowej pracy i wieluniezbezpieczeństwach do Dieppe zawineli.

Z Doniesienia przysłanego od Prefekta wyspy Guadalupe widzimy, że tam znajdzie się wielka obfitość własnych produktów, iakoteż obcych towarów, które przez korsarzów zabrane na nieprzyjaciela i do portu Basseterre wprowadzone leżą w magazynach czekając sposobnej pory, ażeby przesłane być mogły do Europy, co dziś jest trudno po zabronionej żegludze narodom obojętnym. Ludność wynosi dusz 120 t. białych i Murzynów. Korsarze dziś nie mogą tyle zyskiwać

iak dawniej, gdyż Angielskie eskadry pilniey krążą często zbliżając się do brzegów. Wyżywienie mieszkańców byłoby trudne, gdyby ztraciwszy sposobność prowadzenia handlu, i rozmnażania cukru, kawy, tabaki, bawełny, indychu, przez niedostatek narzędzi rolniczych, nie przykładali się z potrzeby do rozmnożenia rzeczy do żywności potrzebnych.

Przed poddaniem wysp Duńskich Antylskich Auglikom, na jednej z nich S. Tomasza zwaney zpisek odkryto; naczelnikiem był niejaki Europeczyk; ten zamyslał ogłosić się Cesarzem wysp cukrowych, Europeczyków wyrzucić i z panującym w Hayti zawrzeć przymierze. Przez kapitulacyą pozwolili Anglicy tego człowieka odprowadzić do Coppenhagi, gdzie usłyszy wyrok śmiertelny.

COPPENHAGA d. 16 kwietnia. Angielskich okrętów liczba w Sundzie i Belcie większym, u brzegu Szwedzkiego i Duńskiego pomnaża się codziennie; za wojennemi następują przewozowe, których 100 iak słychać przybyć miało z woyskiem lądowym i amunicyą; kommanderuje wszystkiemi tymczasowie Hood czekając przyścia Admirala Saumarez wstawionego zwycięstwem r. 1801 odniesionem między Cadix i Gibraltarem nad eskadrami Francuzką i Hiszpańską. O Szwedzkich obrótach żadney wiadomości teraz niema, gdy jednak wnosić trzeba że potęga zprzymierzeńców nie tylko Norwegii ależ Selandyi i Coppenhadze zagrozić może, Król Fryderyk o całe woysko Duńskie ruszył i na takich miejscach rozłożył, gdzie największe jest niebezpieczeństwo; niektóre półki stawiają w Corsoer, ponieważ Anglicy w Belcie krążący znaczne posiłki otrzymali.

Pisma nasze wyliczają hojne ofiary przez obywateli Duńskich składane na budowanie floty, nadgodę szkód poczynionych bombardowaniem, wsparcie wdów i sierot, co wszystko wiele millionów może wynieść; takiego właśnie zasiłku dziś potrzebował skarb publiczny mnogim wydatkiem wyczerpany, którego już nie napętlają zwyczajne dochody z ceł i handlu przez wojnę upadłe zupełnie. Korsarze nasi zabrali kilka statków żywnością, wódką, winem ładownych, które chociaż mienią się być obojętnymi, jest domysł że do flott nieprzyjacielskich należały. Dwie razem pogłoski pomyslnie biegają w stolicy; pierwsza że dywizya piechoty i jazdy Francuzkiej na 60 statkach Belt przebywszy szczęśliwie stanęła w Selandyi; druga że woysko Norwegańskie wtargnąwszy do granic Szwedzkich nieprzyjaciół zgromadzonych odparło, magazyny ich na wyprawę zgotowane zabrało i zpałiło, w tém dziele iak słychać dopomogli naszym Francuzi na Hollenderskiej eskadrze do Norwegii przysłani; czekamy urzędowego doniesienia. To pewna że Anglicy mają w Belcie 11 okrętów wojennych, między którymi największe byłych Duńskich poznamy.